

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Institvtionvm// Ad Vniversvm// Ivs Pontificivm, Sive//
Canonicvm, Libri Qvatvor**

Lancellotti, Giovanni Paolo

Basileae, 1566

xiiij. De Ecclesiastico Interdicto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61756](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61756)

le illum ex hoc pro absoluto haberi. HÆC de excommunicationis sententia delibasse sufficiat: nunc de interdicto Ecclesiastico & suspensione paucis dispiciamus.

DE ECCLESIASTICO INTERDICTO,

TITVLVS XIII.

Interdictum aliud iuris, aliud iudicis: quæ distinctio exemplis declaratur. h. d.

Habent Ecclesiastica interdicta cum excommunicatione multa communia: nam & illorum alia ipso iure inducuntur, alia Iudicis sententia. Iuris ipsius dispositione interdictum inducitur, veluti cum ciuitas, vel vniuersitas in electione Romani Pontificis seruanda non seruauerit, aut in necem Cardinalis^b aliquid machinata fuerit, siue ab Ecclesijs, vel personis Ecclesiasticis aliquid extorserit, aut vsurarijs^c domos commodauerit. Item cum in Ecclesia^d sanguinis, vel humani seminis effusione polluta, aut simoniace consecrata, celebrari iure vetatur.

Celebrans in Ecclesia polluta, uel simoniace consecrata, non incurrit irregularitatem: seculus, si alia ratione uiolat interdictum. h. d.

Est^e autem inter hæc differentia non modica: nam si quis in ea Ecclesia celebret, quæ vel polluta sit, vel simoniace consecra-

ta, licet hoc temerarie faciat, nullum tamen ob id irregularitatis laqueum incurrit: is uero^f, qui scienter celebrat in locis alia ratione interdicto suppositis, irregularitatem incurrit, à qua per alium, quam per Romanum Pontificem, liberari non poterit: nisi aliqui super hoc priuilegio, vel iure muniti fuerint.

Quid sit iudiciale interdictum. h. d.

Iudicis sententia tunc inducitur interdictum, cum competens iudex ex aliqua causa terram, vel homines à diuinis arcendos pronunciat ac præcipit.

Interdictorum quædam generalia, quædam specialia. h. d.

Rursus interdictum, quod prolatione iudicis inducitur, aliud est generale, aliud speciale. Generale interdictum est, non solum cum Regno & prouinciæ, sed etiam cum castro & villæ diuinis interdicitur. Speciale est, cum inter plures Ecclesias pauca, vel una interdicitur.

Interdicto loco principali censetur interdictus accessorius uicinus & contiguus: & dispositio iudicis non debet posse reddi elusoria. hoc dicit.

Et si quidem ciuitas, castrum, aut villa & generali subiiciatur interdicto, non solum quæ murorum continentur ambitu, censentur interdicto supposita, sed etiam

^a cap. ubi periculum. §. præterea. de electione. in 6.

^b cap. felicis. de penis. in 6.

^c cap. 1. §. sequens. de usuris. in 6.

^d cap. is qui de sententia. excom. in 6.

^e cap. is qui de sententia. excom. in 6.

^f d. cap. is qui. §. fin.

^g cap. si ciuitas. de sententia. excom. in 6.

cōtigua,
forte.

etiam illorum subvrbia & ædificia cōtinentia: alioquin si in illis locis posset licitè celebrari, Ecclesiastica cēsura facile cōtemni posset. Eadem quoque ratione si specialiter Ecclesia sit interdicto supposita, nec in Cappella eius celebrari, nec in Cœmeterio eidem Ecclesiæ contiguus sepeliri poterit.

Respectu personarum interdictum Ecclesiasticum est strictè interpretandum, & unus non potest pro delicto alterius excommunicari. h. d.

cap. si sententia. de sentent. excom. in 6.

At non, sicuti in locis, ita & in personis lata sit interpretatio: ideoq; si sententia interdicti proferatur in populum, clericus interdictus nō intelligitur: nec econuerso: vnde interdicto altervtro ad diuina licitè alter admittitur. Sed & si propter delictum domini, (nam pro pecuniaria causa sine speciali sedis Apostolicæ, & per parentes literas expressa licentia, interdicti sententia ferri non poterit) vel rectoris ciuitas sit interdicta, ciues, qui culpabiles non existūt, alibi diuinis licitè interesse poterunt, nisi ciues quoque ppter dominum, vel rectorem puniendum interdicti fuerint. Quod quidem in excommunicationis sententia contingere nō poterit: neq; enim pro peccato vnus alius, putā ipsius familia, excommunicari poterit.

Interdicta vniuersitate & singuli de vniuersitate consentur interdicti, ne interdictum

reddatur clusorium. h. d.

Item cum loci alicuius populus Ecclesiastico supponitur interdicto, singulares ex eo personæ, quas interdictas esse constat, ne sententia effectu careat, non debent alicubi, casibus expressis à iure duntaxat exceptis, audire diuina, vel Ecclesiastica recipere sacramenta: cum diuinorum auditio, & sacramentorum perceptio populo, vt vniuersis, non competat.

Regulariter tempore interdicti potest quis baptizari, chrismani, & uerbum diuinum audire. h. d.

Excepti uerò casus sunt: si quæ ad baptismi, chrismatismatis, & pœnitentiæ sacramentum, vel ad uerbum diuinum audiendum admitti uelint, tã si infirmi sint, quàm si sint in bona valetudine constituti. Quod tamen in his, qui interdicto causam dederūt, non obtinet indistinctè: sed in eis Bonifacianæ constitutionis forma obseruanda erit. Quæ & alia quædam interdicti tempore fieri benignè indulget, vt ex ipsius constitutionis perpenso tenore faciliè apparere poterit.

Tempore interdicti potest confici sacrum Chrisma, sed vultio extrema, Ecclesiastica sepultura, & diuinorum celebratio sunt prohibita, nisi concessa quibusdam sint ex privilegio: & uiolantes interdictum incurrunt excommunicationem non obstantibus privilegijs. h. d.

Velut igitur interdicti tempore iure Chrismatismatis utimur vn

D 3

cap. si sententia. de sentent. excom. in 6.

cap. responso nostro. extra. de sentent. excom.

cap. fin. de sentent. excom. in 6.

cap. quoniam in de sentent. excom. in 6.

atione, sic licet regio sit interdicto supposita, Chrisma dñe cœnæ Domini posse confici dubiū esse non debet. Vnctio autē extrema, & Ecclesiastica sepultura, & diuinorum officiorum celebratio tempore generalis interdicti omnibus denegatur, nisi quibusdam, quibus id ex gratia certa seruata forma conceditur: cæteri autem, siue clerici, siue laici, qui interdictum violando neruum Ecclesiasticæ disciplinæ conantur infringere, quibuscunq; priuilegijs non obstantibus, sententiæ excommunicationis subiicientur: à qua per se dem duntaxat Apostolicā absolui poterunt.

Appellationis prætextus uiolatoribus interdicti minime suffragatur. h. d.

Nec aliquid uolatoribus perderit, quod appellasse, atq; ideo se interdicti sententiæ minime teneri contendant: sicut enim post appellationem excommunicari non possunt, sic interdictum, cui ante appellationem eos constat esse suppositos, declinare nequeunt.

DE SVSPENSIONE,

TITVLVS XV.

Suspensio est duplex, ut excommunicatio, & interdictum. h. d.

Suspensio quoque alia est Canonis, alia iudicis, sicuti excommunicatio, & interdictum,

Canonis est, veluti cum quis ob simoniam, vel ob notoriam fornicationem, vel aliud crimē ipso iure à sui executione ordinis, vel officij arcetur.

Ob mortale peccatum non notorium est quis suspensus, quod ad seipsum, non quod ad alios. h. d.

At si^o crimen per sententiā, vel per confessionem factam in iure, aut per rei ipsius euidentiā notorium nō sit: & si quilibet pro mortali peccato, quod ad seipsum, sit suspensus, quod ad alios tamen pro suspensio non habetur: ideoque in officijs Ecclesiasticis vitandus non erit.

Quæ sit suspensio iudicis. h. d.

Iudicis suspensio est, vt cum sententiā quis ab eadem executione ex causa remouetur.

Suspensio solum ordinem & statum Ecclesiasticum respicit: & priuatio præsupponit habitum. h. d.

Est autem suspensio (velut Ecclesiastica censura considerata) respectu quodam, aliquantoq; excommunicatio, vel interdictum, strictior: quippe quod & excommunicatio, & interdictum non solum clericos, verum etiā laicos innectere possunt: at suspensio cū nihil aliud sit, quàm inhabilitas quædam ad exequēdos ordines, & officia Ecclesiastica, nullos præter quàm ipsos clericos attingere potest. Nec enim vlli eius ordinis, vel officij,

a cap. si. ex. de cohabit. cleric. & mulier.